

Kopie

Afgeleverd aan. WOONINSPECTEUR VLAAMS GEWEST
Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Arrestnummer c / 1926 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 3389
Datum van uitspraak 15 september 2021
Rolnummer 2020/CO/601
Notitienummer parket-generaal

Mededeelbaar aan de
ontvanger

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

C4 kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002311513-0001-0017-01-01-1

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

DE WOONINSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST

met kantoren te 1000 BRUSSEL, Havenlaan 88 bus 22

eiser tot herstel

niet vertegenwoordigd noch iemand namens hem verschenen

tegen

1. en 2. ...

1627

3.

rijksregisternummer

geboren te _____) op

wonende te

van Poolse nationaliteit

beklaagde

vertegenwoordigd door mr _____

, advocaat bij de balie

1628

4.

met maatschappelijke zetel te _____

beklaagde

vertegenwoordigd door mr _____
de balie

loco mr _____

, advocaat bij

┌ PAGE 01-00002311513-0002-0017-01-01-4 ┐

1. Ten laste gelegde feiten

De procureur vervolgt de beklaagde(n) als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de volgende strafbare feiten

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het decreet d d 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld hebben met het oog op bewoning

Te van 1 januari 2016 tot 1 november 2017

door _____, de
woning gelegen te _____ in
omstandigheden zoals beschreven in _____ d d 13 december 2016 en
de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als _____ die de eigendomstitel heeft
verkregen uit hoofde van de nalatenschap van _____ overleden op _____

Overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid _____ d.d 15 oktober 2019

Ref.:

Bedrag: 230,00 euro

Teamchef _____ (get)

2. Bestreden beslissing

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 22 juni 2020 door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, kamer 15m, werd als volgt beslist:

...

Voorafgaand: verbetering van de incriminatie periode:

┌ PAGE 01-00002311513-0003-0017-01-01-4 ─┐

Het Openbaar Ministerie verzocht op de openbare zitting van 25 mei 2020 de incriminatieperiode te laten aanvatten op 01.06.2016 in plaats van op 01 januari 2016 tot 1 november 2017 aangezien de eigendomstitel verwierf uit hoofde van de nalatenschap van haar moeder op en de huurovereenkomst met dateert van 30.05.2016.

...

OP STRAFGEBIED

...

Derde beklaagde

Verklaart de tenlastelegging zoals beperkt in tijd bewezen in hoofde van beklaagde.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 500,00 euro, door verhoging met 70 opdecimen (x8), gebracht op 4 000,00 euro en zegt dat de geldboete, bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 Strafwetboek, zal vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Zegt voor recht dat de tenuitvoerlegging van de straf wordt uitgesteld gedurende een termijn van DRIE JAAR voor de helft van de opgelegde geldboete

Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel, begroot op 4 250,00 euro in toepassing van art 42,3° en 43 bis Sw

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro

Verwijst de veroordeelde tot één vierde van de kosten van de publieke vordering, tot op heden voor hem begroot op de som van 96,63 euro.

Veroordeelt de beklaagde om bij wijze van bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20,00 euro.

Vierde beklagde

Verklaart de tenlastelegging zoals beperkt in tijd bewezen in hoofde van beklagde

Veroordeelt beklagde tot een geldboete van 500,00 euro, door verhoging met 70 opdecimen (x8), gebracht op 4 000,00 euro

Verklaart verbeurd het wederrechtelijk vermogensvoordeel, begroot op 4 250,00 euro in toepassing van art 42,3° en 43 bis Sw

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdecimen en alzo gebracht op 200,00 euro

Verwijst de veroordeelde tot één vierde van de kosten van de publieke vordering, tot op heden voor hem begroot op de som van 96,63 euro.

Veroordeelt de beklagde om bij wijze van bijdrage aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van 20,00 euro.

Neemt akte van het standpunt van de wooninspecteur van het Vlaamse gewest dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis van 22 juni 2020 op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt :

- op 20 juli 2020 door de beklagden en
tegen alle beschikkingen,
- op 20 juli 2020 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklagden
en tegen alle beschikkingen op
strafgebied.

┌ PAGE 01-00002311513-0005-0017-01-01-4 ─┐

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt.

- op 20 juli 2020 door de beklaagden _____ er
- op 20 juli 2020 door het OPENBAAR MINISTERIE ten aanzien van beklaagden _____ en _____

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 9 juni 2021.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- mevrouw de Voorzitter in haar verslag,
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd,
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

De eiser tot herstel, alhoewel regelmatig gedagvaard zijnde, is niet in persoon of bij advocaat verschenen op de terechtzitting van 9 juni 2021 en de zaak werd te zijnen opzichte bij verstek behandeld.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1 De verklaringen van hoger beroep, zowel van de beklaagden als van het Openbaar Ministerie, werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2 Het verzoekschrift van de beklaagde _____ zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de schuld en de straf zijn nauwkeurig

3 Het verzoekschrift van de beklaagde _____ zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de straf is nauwkeurig.

4. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering ten aanzien van beide beklaagde werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de straf is nauwkeurig

5 Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk

4.2. Omvang van de hogere beroepen

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest strekt de rechtsmacht van het hof zich daarom uit tot de beoordeling van de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op:

- de schuld en de straf met inbegrip van de verbeurdverklaring in hoofde van beklaagde

┌ PAGE 01-00002311513-0007-0017-01-01-4 ─┐

- de straf met inbegrip van de verbeurdverklaring in hoofde van beklaagde

5. Beoordeling ten gronde

5.1. Blijvende strafbaarheid van de feiten

Het hof stelt vast dat met ingang van 1 januari 2021, dit is na de uitspraak van het bestreden vonnis, de strafbepaling waarop de tenlasteleggingen zijn gebaseerd, namelijk artikel 20 Vlaamse Wooncode, werd gewijzigd bij artikel 15, 1° en 2° van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Op 1 januari 2021 trad ook het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020 tot codificatie van de decreten betreffende het Vlaamse Woonbeleid in werking. Hierdoor worden de decreten over het Vlaamse woonbeleid, waaronder de Vlaamse Wooncode, gecodificeerd als "Vlaamse Codex Wonen van 2021"

Het hof stelt vast dat de ten laste gelegde feiten, ook na deze inwerkingtredingen, strafbaar blijven onder artikel 3 34 Vlaamse Codex Wonen van 2021

5.2. Op strafrechtelijk gebied – met betrekking tot de schuld

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen gebleven.

De in eerste aanleg veroordeelde was eigenaar van de woning gelegen te . Zij verhuurde deze woning aan de aan een huurprijs van 750,00 euro per maand en dit vanaf 31 mei 2016. De beklaagde was zaakvoerder van deze Poolse firma detacheerde Poolse werknemers aan Belgische bedrijven in de bouwsector.

2. De inbreuken op de woningkwaliteitsnormen blijken uit de technische vaststellingen van de wooninspecteur van 13 december 2016. Op het ogenblik van de wooninspectie werd de woning bewoond door 7 Poolse werknemers

Deze constateerde meerdere ernstige gebreken aan het gebouw zelf alsook aan de kamers afzonderlijk. Niet alle kamers in de woning waren voorzien van een dubbele beglazing. In de gang ter hoogte van de trap was blote elektrische bedrading met aanraakbare delen onder spanning. Een stopcontact hing uit de muur. In de gang op de eerste verdieping werd condensierend vocht ter hoogte van het raam vastgesteld alsook opstijgend vocht met schimmel aan een binnenmuur. De zekeringskast op de eerste verdieping was niet vingerveilig.

Aan de gemeenschappelijk kamers met badfunctie en de toiletten op het gelijkvloers en op de eerste verdieping werden tekortkomingen aan de luchtkwaliteit en vochtschade vastgesteld.

Ook de afzonderlijke kamers hadden veel gebreken. Volgende strafpunten werden toegekend: kamer 0/1 telde 88 strafpunten, kamer 0/2 telde 103 strafpunten, kamers 0/3 telde 91 strafpunten, kamer 1/1 telde 99 strafpunten en kamer 1/2 telde 100 strafpunten.

Ook uit het beschikbare fotodossier van de wooninspecteur blijkt overduidelijk dat de woning niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode. De materialiteit van de feiten werd overigens niet betwist.

Sedert de inwerkingtreding van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 op 1 januari 2021 is de omschrijving van het misdrijf gewijzigd. Krachtens artikel 3.1, §1 Vlaamse Codex Wonen van 2021 is het thans voor een strafbaarstelling vereist dat wordt vastgesteld dat de verhuurde, te huur gestelde of ter beschikking gestelde woning niet-conform is. Krachtens artikel 1.3, §1, 7° Vlaamse Codex Wonen van 2021 is een conforme woning een woning die geen enkel gebrek als vermeld in 3.1, §1, derde lid, 2° en 3° vertoont. Bijgevolg is er slechts sprake van het hier bedoeld misdrijf vanaf het ogenblik dat de woning minstens één gebrek van categorieën II of III vertoont. Uit de hoger beschreven bewijselementen alsook uit het navolgend proces-verbaal van 4 maart 2021 blijkt dat aan deze voorwaarde voldaan is, zodat de feiten thans nog steeds strafbaar zijn.

3. Om redenen zoals uiteengezet door de eerste rechter op p. 7 van het bestreden vonnis die het hof herhaalt en overneemt, moest beklaagde als zaakvoerder van de Poolse firma op de hoogte zijn geweest dat de woning waar deze Poolse werknemers verbleven niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode.

Zij huurde immers namens deze firma reeds sinds eind 2015 deze woning van de vorige eigenares (de moeder van beklaagde) (verklaring van 10 maart 2017 stuk 114) Niettegenstaande de slechte toestand van deze woning liet zij de gedetacheerde Poolse werknemers aldaar verblijven

Er kan dan ook geen sprake zijn dat zij deze woning gebruikte als een tijdelijke oplossing om de Poolse werknemers te laten verblijven gedurende de weken dat zij in België tewerkgesteld waren.

Dat beklaagde pas op 14 september 2017 (stuk 133) werd gehoord na de ingediende herstelvordering van 23 februari 2017 doet geen afbreuk aan haar strafrechtelijke verantwoordelijkheid

5.3. Toerekenbaarheid van de misdrijven

De bewezen verklaarde inbreuken zijn in de eerste plaats strafrechtelijk toerekenbaar aan de Poolse firma waar al de Poolse werknemers waren in geschreven (zie verklaring van beklaagde 14 september 2017 stuk 133).

De inbreuken hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en werden bovendien specifiek voor haar rekening begaan, daar zij op deze wijze bepaalde uitgaven, kosten, investeringen en verliesposten heeft vermeden en zodoende haar financiële positie kon versterken (stuk 102 tot 107 rechtsplegingsdossier)

De Poolse firma maakt niet aannemelijk dat zij interne maatregelen heeft genomen om het wederrechtelijk handelen te controleren en te voorkomen Het betreft een kleine rechtspersoon met een eenvoudige structuur, zodat er geen groot verschil bestaat tussen de individualiseerbare beslissingen van de natuurlijke personen die namens haar optreden of haar vertegenwoordigen en het corporatief handelen Het gedrag en beleid van deze natuurlijke persoon is dermate determinerend dat ook in hoofde van de rechtspersoon de eigen fout van de bewezen verklaarde misdrijven is komen vast te staan.

Beklaagde betwistte overigens haar strafrechtelijke aansprakelijkheid niet meer in hoger beroep

Daarnaast zijn deze inbreuken ook strafrechtelijk toerekenbaar aan de beklaagde

In haar respectievelijke hoedanigheid als verantwoordelijke van de firma was zij binnen de feitelijke en juridische gezagsstructuur van de onderneming verantwoordelijk voor de huisvesting van de Poolse werknemers die in België tijdelijk tewerkgesteld waren.

Zij heeft binnen de onderneming de omstandigheden gecreeerd waarin de inbreuken werden gepleegd en heeft doelbewust Poolse werknemers ondergebracht in een woning die niet voldeed aan de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsvereisten van artikel 5 Vlaamse Wooncode.

Wat het moreel element betreft, is voor het bestaan van het ten laste gelegde misdrijf geen algemeen, noch een bijzonder opzet vereist. Het moreel bestanddeel van onachtzaamheid of een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid is voldoende voor de strafrechtelijke beteugeling. Hier werden de feiten wetens en willens en dus opzettelijk gepleegd. Doordat beklaagde gedurende meer dan één jaar de woning huurde, heeft zij ontegensprekelijk doelbewust het pand gehuurd om de Poolse werknemers onder te brengen zonder voldoende toezicht te houden op de kwaliteit van de woning.

Zij is hiervoor strafrechtelijk verantwoordelijk, nu de misdrijven zonder hun tussenkomst niet hadden kunnen plaatsvinden.

In de versie die van toepassing was op het ogenblik van de feiten voorzag het oude artikel 5, tweede lid Strafwetboek, bij een misdrijf dat werd gepleegd door zowel een rechtspersoon als een geïdentificeerde natuurlijke persoon, in een strafuitsluitende verschoningsgrond ten behoeve van degene die de minst zware fout had begaan, weliswaar op voorwaarde dat de natuurlijke persoon het misdrijf niet wetens en willens had gepleegd.

Deze 'decumulregeling' werd met inwerkingtreding van 30 juli 2018 opgeheven door de Wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft. Aangezien deze opheffing de toestand verzwaaert van degene die de lichtste fout heeft begaan omdat er nu wel een cumulatieve veroordeling mogelijk is, mag zij bij toepassing van artikel 2 Strafwetboek niet retroactief worden toegepast.

Nu de ten laste gelegde feiten in dit geval dateren van voor 30 juli 2018, kunnen de beklaagden zich in deze zaak nog beroepen op de oude regeling. De feiten situeerden zich immers in de periode van 1 juni 2016 tot 1 november 2017

Zoals vermeld is de strafuitsluitende verschoningsgrond evenwel slechts van toepassing voor zover de natuurlijke persoon de fout niet wetens en willens heeft gepleegd.

Indien dit laatste wel het geval is, is de zwaarte van de fout niet doorslaggevend en kunnen de rechtspersoon en de natuurlijke persoon wel samen worden veroordeeld

Hieruit mag niet worden afgeleid dat een cumulatieve veroordeling niet mogelijk zou zijn bij onachtzaamheidsmisdriften. Om na te gaan of de fout 'wetens en willens' werd gepleegd, is de wettelijke kwalificatie (als opzettelijk misdrijf of onachtzaamheidsmisdrijf) niet bepalend, maar wel de vraag of de natuurlijke persoon feitelijk wetens en willens heeft gehandeld. Ook in het geval dat een natuurlijk persoon opzettelijk een misdrijf pleegt dat reeds strafbaar is bij loutere onachtzaamheid, kunnen de natuurlijke persoon en de rechtspersoon samen worden veroordeeld

Beklaagde handelde bewust, vrijwillig en zonder dwang toen zij ervoor koos om de Poolse werknemers te huisvesten in een woning die niet voldeed aan art 5 van de Vlaamse Wooncode.

De geïdentificeerde natuurlijke persoon heeft de bewezen verklaarde fouten wetens en willens gepleegd, zodat zij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon kan worden veroordeeld

5.4. Op strafrechtelijk gebied – met betrekking tot de straftoemeting

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de rechtspersoonlijkheid van de beklaagde
- de persoonlijkheid van beklaagde en haar gunstig strafregister waaruit blijkt dat zij tweemaal werd veroordeeld voor verkeersinbreuken en éénmaal door de correctionele rechtbank voor het toebrengen van slagen aan partner;
- de omstandigheden, de aard en de ernst van het bewezen verklaard misdrijf, dat blijkt geeft van een gebrek aan respect voor andermans welzijn, veiligheid en gezondheid;
- het maatschappelijk nadeel ervan,

PAGE 01-00002311513-0012-0017-01-01-4

- de vaststelling dat de woning inmiddels werd afgebroken;
- de sedert de feiten verstreken tijd zonder dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn

De straf die voorzien is bij toepassing van artikel 3.34 Vlaamse Codex Wonen van 2021 is dezelfde als deze die ten tijde van de bewezen verklaarde feiten voorzien was onder artikel 20, §1, eerste lid Vlaamse Wooncode.

Rekening houdend met al deze omstandigheden legt het hof met toepassing van artikel 41*bis* Strafwetboek aan de beklaagde een geldboete op van 500,00 euro, door verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4 000,00 euro, welke straf nodig is om de beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nog woningen te huren voor haar Poolse werknemers die niet voldoen aan de Vlaamse Codex Wonen.

Samen met de eerste rechter gaat het hof ook niet in op de vraag om beklaagde een straf met uitstel van tenuitvoerlegging op te leggen. De geldboete dient effectief te zijn opdat de beklaagde voldoende zou worden aangespoord om in de toekomst meer aandacht te hebben voor het welzijn van haar werknemers.

Rekening houdend met al deze omstandigheden legt het hof aan beklaagde een geldboete op van 500,00 euro, door verhoging met 70 opdecimen gebracht op 4 000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen. De omvang van deze geldboete is aangepast aan de ernst van de feiten en de duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, ten belope van het verder bepaald gedeelte, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar ertoe aan te zetten de reglementering van de Vlaamse Codex Wonen te respecteren.

Het Openbaar Ministerie vorderde schriftelijk op 4 juni 2018 de verbeurdverklaring op grond van de artikelen 42,3° en 43*bis* Strafwetboek van de wederrechtelijk door de beklaagden genoten vermogensvoordelen uit het bewezen verklaard misdrijf, begroot op de geïnde huurgelden ten bedrage van 17.250,00 euro.

De eerste rechter verklaarde in hoofde van de veroordeelde _____, beklaagde _____ en beklaagde _____ het bedrag van 13 500,00 euro verbeurd gelet op de aangepast incriminatieperiode hetzij 4 250,00 euro per beklaagde _____

Zoals blijkt uit de neergelegde nota ter zitting, drong het Openbaar Ministerie niet langer aan op de verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen in hoofde van beklaagde _____ en beklaagde _____

Bij ontstentenis van nauwkeurige beoordelingsgegevens is het onvoldoende aangetoond in welke mate dat deze beklaagden een kostenbesparing realiseerden door deze woning te huren.

Anders dan de eerste rechter acht het hof het dan ook niet aangewezen deze verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen te bevelen

Terecht werd elke beklaagde door de eerste rechter veroordeeld tot betaling van

- een bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

Bijkomend dient elke beklaagde te worden veroordeeld tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken begroot op 50,45 euro.

6. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 50 en 66 van het Strafwetboek
- 1, 2, 5, 15, 20 §1 en 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 1.1., 1.2., 1.3., 3.1, 3.34 en 3.49 van de decreten over het Vlaamse woonbeleid van 17 juli 2020 "Vlaamse Codex Wonen van 2021"
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 4 §3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 91 van het KB van 28 december 1950
- 1 en 2 van het KB van 28 augustus 2020
- 4 van de wet van 17 april 1878

7. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende **op tegenspraak** ten aanzien van beklaagden en **bij verstek** ten aanzien van de eiser tot herstel;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

Verklaart de hogere beroepen van de beklaagden _____ en
en van het Openbaar Ministerie ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Ten aanzien van beklaagde

Verklaart de beklaagde _____ schuldig aan het haar ten laste gelegde feit zoals door de eerste rechter beperkt in tijd en zoals hierboven aangepast;

Veroordeelt de beklaagde voor dit feit tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 4 000,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen;

Gelast gedurende een termijn van drie jaar vanaf heden het uitstel van de tenuitvoerlegging van deze geldboete ten belope van een bedrag van 250,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 000,00 euro, zodat een gedeelte van 250,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 2 000,00 euro, effectief blijft;

Veroordeelt beklagde tot betaling van.

- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders van 25,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 200,00 euro;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken ten bedrage van 50,45 euro;

Ten aanzien van beklagde

Veroordeelt beklagde voor het haar ten laste gelegde feit zoals door de eerste rechter beperkt in tijd en zoals hierboven aangepast tot een geldboete van 500,00 euro, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 4 000,00 euro,

Veroordeelt beklagde tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 euro aan het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders van 25,00 euro, na verhoging met 70 opdecimen gebracht op 200,00 euro;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken ten bedrage van 50,45 euro;

De kosten

Bevestigt het bestreden vonnis ten aanzien van beide beklagden wat de veroordeling tot de kosten in eerste aanleg betreft;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie en de kosten van de dagvaarding van de eiser tot herstel in hoger beroep ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij en in totaal begroot op 110,36 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, C4 kamer, samengesteld uit:

Kamervoorzitter

Raadsheer

Raadsheer

en in openbare terechtzitting van **15 september 2021**

uitgesproken door _____, Kamervoorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

met bijstand van griffier _____

